

<http://www.arianafghanistan.com>

برلین - ۲۸ سپتمبر ۲۰۱۸

خلیل الله معروفی

به تاریخ ۳ دسمبر ۲۰۰۸، جناب فخرالشعراء، استاد محمد نسیم "اسیر"، نشیده "به یاران شفیق" را انشاد فرمودند، که بلافاصله با استقبالیه فی البدیئه قصیده سرای نامور وطن، "نعمت جان مختارزاده" معنون به "عصر انترنت" بدرقه شد. پگاه روز پنجم دسمبر ۲۰۰۸، که هردو پارچه را توأمان زیب و زینت "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" یافتم، دست به قلم برده و غزلی را روی کاغذ آوردم. اینک استقبالیه خود را با اصل دو نشیده یادشده از نظر خوانندگان گرامی "آریانا افغانستان آنلاین" میگذرانم:

(خ. معروفی - برلین - ۲۸ سپتمبر ۲۰۱۸)

استقبال از نشاند سخنوران عالی مقام افغان "استاد نسیم اسیر" و "نعمت جان مختارزاده" خوان رنگین انترنت (فاعلاتن فاعلاتن فاعلات)

چون سخن از عصر انترنت فتاد
اوستادان هم سخن ها گفته اند
خوان انترنت دگر رنگین کنند
میشوم آن "نعمت"ی را من "اسیر"
چون "اسیر" ام، "نعمت"ی فرما مرا
من کزین رشته ندارم بهره ای
کار من هرکارگی باشد، مُدام
من، که از هر در سخن پرورده ام
می سزد کز بعد ما، گوید "خلیل"
"یاد باد؛ آن روزگاران یاد باد"

(خلیل الله معروفی - صبح پگاه پنجم دسمبر ۲۰۰۸)

به یاران شفیق

بعد عمری زحمت و سعی و تلاش کار من با کار انترنت فتاد
هم زبانی رهنمائی ها نمود دوستداری دید، تکلیف زیاد
تا که شد چشمم به رمزش آشنا صفحه را می‌بست گاه و میگشاد
این گشاد و بست کار، آخر مرا کرد در این کار، واقف از نهاد
آری آری؛ عصر انترنت چو هست من چرا غافل شوم، زین اجتهاد
اینک، این اول پیام من بود بهر یاران شفیق و پاکزاد
گرچه کار اول است، آخر "اسیر"
میشوی چون دیگران هم، اوستاد

عصر انترنت

بعد عمری زحمت و سعی زیاد کارتان با گلرخان، بالا فتاد
حلقه حلقه، تار خام پنبه یی مخمل و ابریشمش را، یاد داد
تا به دام آرد، یکی، دو، سه و چار از همان چیزی، که دارد اعتیاد
عصر انترنت، چه خوب و باصفاست حیف باشد، غافل زین اجتهاد
درس اول را، برایت میدهم بین ما باشد، عزیز پاکزاد
لیک بر "ناظم" مگو، زین ماجرا او به گل بازی ست، خیلی اوستاد
رهنمایی کرد گر مس بر طلا خاطر افسرده را، بنمود شاد
«نعمتا» پای از گلیم خود، دراز
گر نمایی، سر دهی آخر به باد

